

Биоетички приступ

Сандра Раденовић,
*Однос лекар-пацијент
у парадиџми интeгративне
биоеџике*, Академска
књига, Нови Сад, 2012.

ЛЕКАР И ПАЦИЈЕНТ

Карел Турза

Књига Сандре Раденовић, *Однос лекар-пацијент у парадиџми интeгративне биоеџике*, у нашој је академској и, уопште, интелектуалној продукцији засигурно уникатан подухват (текст), с обзиром на то да се ни у Србији – а колико знамо, ни у регионалним и европским просторима – до сада, ниједан аутор није на овако обухватан, систематичан и прегнантиан начин бавио једним од кључних подручја биоеџике: *комуникацијом у медицини* – прецизније речено, односом *лекар-пацијент*.

Овај је рад оригиналан и стога што се, у бројним радовима, студијама, текстовима који су се поводом пи-

тања односа *лекар-пацијент* појавили током протеклих деценија у свету, овом проблему није приступало са теоријско-методолошке позиције за коју пледира, и коју у свом раду ваљано развија и промовише Сандра Раденовић. На делу је концепт *интeгративне биоеџике*. У најкраћем, то је разумевање и промовисање биоеџике као интердисциплинарног, мултиперспективистичког пројекта *џике живота* (*биос, џихос*), *ерџо*, пројекат разумевања моралних питања живота у свим његовим манифестацијама. Посебно још треба нагласити да, иако се у већем делу рада бави концептуалним питањима, то јест одређењем своје теоријске позиције, те главним

појмовима и категоријама, ауторка не занемарује сáму природу *интeгративне биоеџике* као практичног, односно примењеног етичког пројекта, нарочито у подручјима савремене медицине. То постиже излагањем и анализом бројних конкретних биомедицинских случајева, тачније речено, биоеџичких питања, проблема, недумица, дилема итд. са којима се данас суочавају медицински професионалци. На ствари је, дакле, и својеврсна, а каткад и радикална критика савремене медицинске праксе у свету и код нас, тачније, анализа и критика начина практичног поступања лекара према „објектима” властите професије – пацијентима.

Најзад, можемо рећи да је овај рад изузетно значајан за стратегију и политику унапређивања комуникације између лекара и пацијената у овдашњој медицинској пракси. Јер је (и) својеврстан *ипрограмаџски* текст, *ерџо*, текст са – ако не коначним и обавезујућим, али, свакако – целисходним и разборитим упутствима у вези са многим аспектима комплексног и, надамце, деликатног односа лекар-пацијент.

Књига др Сандре Раденовић је написана јасним и концизним језиком, то јест стилем који, и медицинским експертима и медицинским ланцима обезбеђује потпуно разумевање природе теме којом се бави.